ישיבת אמית עמיחי רחובות

תורת חיים | חבורת הקודש

מובילים קודש בעצמנו • בהובלת הרב יהושע אודרברג

פרשת ויצא | י"א בכסלו ה'תשפ"ז | 21.11.2026 | גיליון 4

מרוב עיסוק במה שאין, אנחנו מתקשים לראות את מה שיש

ראש הישיבה, הרב דוד פסטין

01 מבט ללב • ראש הישיבה

אילו רק היו לי הדודאים...

הרב דוד פסטין, ראש הישיבה

"אילו רק היו לי הדודאים, הכול היה מסתדר".

כמה פעמים אנחנו אומרים לעצמנו: אילו רק היה לי הדבר הזה, אילו רק הייתי משיג את מה שחסר לי, החיים שלי היו נראים אחרת. לפעמים אנחנו תולים תקוות גדולות בדבר קטן, משוכנעים שדווקא הוא יביא את השינוי המיוחל.

פרשת הדודאים, המופיעה בפרשת ויצא, מעבירה לנו בעדינות מסר עמוק.

הדודאים של רחל

רחל, המשתוקקת כל כך לילד, מבקשת מלאה את הדודאים שמצא ראובן. אולי הם יסייעו לה להיפקד, אולי דווקא בהם טמונה הישועה. בתמורה לדודאים היא מוותרת על הלילה שבו אמור היה יעקב להיות עמה.

והנה, דווקא באותו לילה זוכה לאה להרות וללדת את יששכר.

חז"ל מוסיפים אמירה נוקבת:

> "לפי שזלזלה בצדיק, לפיכך אינה נכנסת עמו לקבורה"
>
> בראשית רבה עב, ג

אין בכוונתי לשפוט את רחל. מי יכול בכלל לדמיין את כאבה של אישה המשתוקקת לילד ואינה זוכה לו? דווקא מתוך ההבנה הזאת אפשר ללמוד משהו על נפש האדם.

ברגעים של קושי, של מחסור ושל כמיהה, אנחנו נאחזים בכל דבר שנדמה לנו שיוכל להושיע. לפעמים, מרוב רצון להשיג את מה שחסר, אנחנו עלולים לוותר על מה שכבר נמצא בידינו. מרוב עיסוק במה שאין, אנחנו מתקשים לראות את מה שיש.

נקודה חינוכית

זו בעיניי גם נקודה חינוכית חשובה.

כמה פעמים אנחנו כהורים וכמחנכים משוכנעים שאילו רק היה לנו הכלי הנכון, השיטה המתאימה או התנאים המושלמים, היינו מצליחים יותר. לפעמים אנחנו עסוקים כל כך בחיפוש אחר הדבר החסר, עד שאנחנו שוכחים את העוצמה הטמונה במה שכבר קיים: **בקשר האישי, במילה טובה, באמון, בנוכחות הפשוטה שלנו** בחיי ילדינו ותלמידינו.

השורה התחתונה

אין פירוש הדבר שעלינו להפסיק לחפש, להשתדל או לרצות יותר. להפך. אבל חשוב שלא נאבד בדרך את היקר לנו באמת.

שבת שלום ומבורך!

02 עצה מבית לבית • היועצת

דקה אחת של שמים

(פרשת ויצא)

אסנת יוסקוביץ', יועצת חטה"ב

קחו רגע לחשוב על השבוע שלכם בחטיבה. קמים בבוקר, אוטובוס, שיעורים, הפסקות, בית, מסכים, מטלות, לישון. ואז מחר – שוב אותו דבר. יש לזה שם: **"טייס אוטומטי"**. השאלה היא – באיזה רגע ביום אתם עוצרים ומרימים את הראש?

בפרשה שלנו יעקב חולם על סולם:

> וְהִנֵּה סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה, וְרֹאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמָיְמָה
>
> בראשית כח, יב

השמים הם לא בריחה

והנה נקודה שכדאי לעצור עליה, כי הרבה מאיתנו טועים בה: אנחנו רגילים לחשוב ש"להיות דתי" זה להתנתק. להיות "בשמים", לעוף על איזה ענן, לשכוח מהעולם פה למטה. אז תדעו: זה בדיוק ההפך. השמים הם לא מקום שבורחים אליו מהחיים. הם הדבר שנותן לחיים משמעות. קדושה. ההבנה שיש סיבה שאתה כאן, ושיש ערכים שמובילים אותך.

סולם מוצב ארצה

ותשימו לב: הסולם של יעקב לא תלוי באוויר. **הוא מוצב ארצה.** הרגליים שלו עומדות ברצפה של היומיום. ה"ארץ" היא החיים שלכם: חברים, כדורסל בהפסקה, מבחן בתנ"ך, המסך, הבלאגן בחדר. ה"שמים" הם הרגע שבו כל זה מתחבר למשמעות, למשהו גדול מכם. יעקב לא בוחר בין ארץ לשמים – הוא מחבר אותם. כל פעולה קטנה כאן בארץ יכולה לקבל "ראש שמגיע שמימה".

קודם עולים

אפילו המלאכים מגלים לנו את הסדר: "מלאכי אלוקים עולים ויורדים בו" – קודם עולים, ורק אחר כך יורדים. כדי להגיע לשמים לא קופצים לקצה העליון של הסולם. **מתחילים מהשלב הראשון**, מהצעדים הקטנים והיומיומיים.

וזו הבשורה הגדולה של הפרשה: היומיום הוא המקום שבו פוגשים את אלוקים. לא רק בבית הכנסת או בשיעור – אלא בלדבר יפה לחבר שמעצבן אתכם, בלקחת אחריות בבית בלי שמזכירים, בעצירה של שנייה לפני האוכל. וכשמסתכלים ככה על המציאות, משהו נפתח: יש הרבה יותר מרחב. החיים לא "עוד רשימת משימות" – כל דבר בהם יכול להיות מחובר למעלה.

אתגר לשבוע – "דקת עגינה"

בכל יום, דקה אחת בלבד, תעצרו מהטירוף. בלי טלפון, בלי רעש. דקה אחת לשאול את עצמכם: בשביל מה אני עושה את כל זה? מה הראש של הסולם שלי היום?

"דקה אחת של ארץ שמחוברת לשמים. זה הכל. וזה כבר הרבה."

03 הודעות

בהצלחה רבה לחניכי בני עקיבא ועזרא משגב לקראת השבת ארגון

04 מבית המדרש

רגליים בקרקע וראש בשמיים

ה' סנדי איזנשטט

בפרשת ויצא יעקב אבינו עוזב לראשונה את החממה הבטוחה של בית הוריו ויוצא אל הלא נודע, אל מקום מאתגר מלא ניסיונות. רגע לפני שהוא נכנס לשגרה הקשה אצל לבן, הוא חולם על סולם המוצב ארצה וראשו מגיע השָׁמָיְמָה.

> וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה וְרֹאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמָיְמָה
>
> בראשית כח, יב

הסולם שלכם

הסולם הזה הוא בעצם החיים של כל אחד מכם בגיל הזה. מצד אחד, **הרגליים נטועות חזק בארץ** – לימודים, חברים, לחצים, רשתות חברתיות ולפעמים תחושה שכולם סביבכם רצים קדימה ואתם קצת תקועים. מצד שני, **הראש שלכם מגיע השמימה** – יש בכם שאיפות ענקיות, חלומות, כישרונות ורצון אמיתי לעשות טוב ולהשפיע.

התורה מלמדת אותנו שהסולם חייב לעמוד על הקרקע כדי להגיע לשמיים. אל תיבהלו מהאתגרים של היומיום או מנפילות קטנות בדרך. דווקא מתוך ההתמודדות הפשוטה והיומיומית, אתם בונים את השלבים שיעלו אתכם הכי גבוה שאפשר.

השורה התחתונה

כשהרגליים יציבות במציאות והראש מכוון גבוה, שום אתגר לא יוכל לעצור את העלייה שלכם.

05 דבר הבוגרים

גם במקום הכי רחוק

מאיר גולדנהירש, בוגר הישיבה • ישיבת עתניאל

> וַיִּיקַץ יַעֲקֹב מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר: אָכֵן יֵשׁ ה' בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יָדָעְתִּי
>
> בראשית כח, טז

עלה כאן שאלה: מה זאת אומרת שרק עכשיו יעקב אבינו מבין שהקב"ה נמצא בכל מקום? הרי יעקב היה תלמיד חכם גדול, כמו שכתוב בפרשה הקודמת: "וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִים". אז איך יכול להיות שהוא לא ידע שהקב"ה נמצא במקום הזה?

לפי רש"י, ובהמשך הפסוקים, יעקב מבין שהוא נמצא במקום מיוחד, במקום של בית אלוקים. אבל נשאלת עוד שאלה: איך יעקב הגיע בכלל לבית המקדש, הרי הוא היה בבית אל?

ההר שקפץ

חז"ל אומרים שהר המוריה קפץ והגיע אליו. יעקב עבר במקום ולא התפלל שם, וכשהבין את החשיבות של המקום רצה לחזור. ואז הר המוריה הגיע אליו. לכן הוא אומר: "אָכֵן יֵשׁ ה' בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יָדָעְתִּי". הוא מבין שזה לא סתם מקום, אלא מקום מיוחד שבו נמצאת שכינת ה'.

גם בגלות

אבל יש עוד רעיון יפה של רבי לוי יצחק מברדיצ'ב בספרו **קדושת לוי**.

הוא מסביר שבזמן שיעקב ישן היה לו גילוי מהקב"ה. בגילוי הזה הוא ראה את עם ישראל בעתיד, כשהם יוצאים לגלות ועוזבים את ארץ ישראל. הוא רואה שגם כשהם בגלות, רחוקים מארץ ישראל, מבית המקדש ומכל המקומות הקדושים, הקב"ה עדיין נמצא איתם.

וזה בעצם מה שיעקב מגלה כאן. לא רק במקום הקדוש הזה הקב"ה נמצא, אלא גם במקומות הכי רחוקים, גם במקומות הנמוכים ביותר שלנו. גם כשאנחנו מרגישים רחוקים, הקב"ה נמצא איתנו.

וזה לדעתי משהו שאנחנו לפעמים שוכחים. אנחנו לא תמיד זוכרים שהקב"ה איתנו בכל רגע. גם כשקשה ולא הולך, וגם כשאנחנו שמחים והכול טוב. אסור לנו לשכוח אותו, וחשוב לזכור **להודות לו על כל מה שהוא נותן לנו**, גם בעליות וגם בירידות.

ברכת הבוגר

בעזרת ה' שנזכה תמיד להרגיש את הקב"ה איתנו, לזכור אותו בכל מצב ולהודות לו תמיד.

06 מסביב לשולחן השבת

מה כבר יש בידיים?

1. "אילו רק היה לי..." – למה אתם הכי מחכים? ומה כבר יש לכם ביד ששווה להעריך?
2. הסולם: מה ה"רגליים בקרקע" שלכם השבוע, ומה ה"ראש בשמיים"?
3. "אָכֵן יֵשׁ ה' בַּמָּקוֹם הַזֶּה" – איפה הרגשתם את זה השבוע, אולי דווקא ברגע לא צפוי?

07 זמני השבת

שבת פרשת ויצא

רחובות	מזכרת בתיה	גדרה
כניסה 16:20	כניסה 16:20	כניסה 16:10
יציאה 17:18	יציאה 17:18	יציאה 17:18
ר"ת 17:53	ר"ת 17:53	ר"ת 17:53

הפטרה: אשכנז – "ויברח יעקב"; ספרד – "ועמי תלואים" · הזמנים לפי אתר ישיבה

08 מהנעשה בישיבה

לימוד, צבעים וחבורה

נשארים מחוברים – סרקו והצטרפו

נכנסים בשאלה

ערוץ הוואטסאפ

אינסטגרם

פייסבוק

נכנסים בשאלה